

(Saint Martin, Nouveau dictionnaire de géographie universelle, Reclus, IV, 474, 479, 654.) *Булгар-Мадеи*, рудници въ Булгаръ-дагъ (Reclus, IX, 475). *Булгар-мадале* въ Брусъ (съобщение на В. Канчовъ въ Книж. Друж., зас. отъ 26. мартъ 1899. Прѣпорецъ, 31 мартъ с. год.) || 1. *Булг.*: *булгаръ, булкаръ, булгарі, Subst.* cuir, spec. cuir de Russie, телятинъ. Zenker, I. п. 207. — Mikl. T. El. II. 18. Juchten. | 2. *Булгарі Mandoline*, Eine art Laute oder Mandoline mit Draht-seiten. Zencker, p. 207.)

XXVI. Перс. 1. *Булгаръ*, nom. urbis et regionis B. Vullers, Lex pers. lat. p. 258. || *Булг.* *Булгаръ*, corium coloratum bene olens et undulatum; *булгарі* corium russicum bubulum a Bulgar, Bulgaria, ubi tales pelles concinnantur sic dictum F. Vullers p. 258.

XXVII. Маджарски. *Bolgár*, българинъ и български, *bolgáru*, български. Ballagy, Wb. 79. || *Геогр.* *Bolgár-ország* България. *Bolgar Cserged.* (1306: Chergeod, Chergewd Bulgaricum, Cherged Bulgarij, Chergewd Bulgarici Villa *Bolgar Cserged* 1399). Милет. Седм. Бълг. Сбм. XIII. p. 184. *Bolgar Teleb*, българско поселение въ Банатъ. *Bolgárszek*, махала въ Брашовъ.

XXVIII. Чувашки: *Булгар*, (заемка отъ третия периодъ отъ тат.) име на страната, народа и на главния градъ на българския съюзъ. *Булгаръ-замка*, български народъ. Зол., „Ознакомленіе съ фонетикой и формами чувашкаго языка“ (p. 13).

XXIX. Вотицки. *Бигеръ* = татаринъ. Золотничкій, Корн. Чув. Рус. Слов. p. 245., Сажо, Лингв. Зап. p. 35., В. В. Григорьевъ, Древн. Города 41. Золотничкій съглежда името българин (бигер) и въ Биярмии. || *Геогр.* *Бигер-шан*, т. е. български или татарски гробища въ прѣдѣлитъ на глазовския уѣздъ. Много отъ тѣхъ бидоха открити отъ Н. Г. Первухина. (Н. И. Смирновъ, Вотики, p. 48.) Гдѣто сега се намиратъ тия гробища, нѣма ни слѣда отъ татари (бигер). Смирновъ прѣдполага че сж принадлежали на българското население, изтрѣбено отъ вотицитъ и татаритъ.

XXX. Китайски. Въ китайската, собственно монголската, карта отъ 1331 год. (Yüan-King shi ta tien si pei pi fi li ta) името на града Булгаръ е предадено *Bu-sz'a-rh*, споредъ Бретшнайдера (p. 81—84) *) погрѣшно нам. Bu-li-a-rh (Булър), както се вижда и отъ Si-pe-i-ti, гдѣто името е правилно. Въ Yüan ch'ao pi намираме Bulgar (id. 84). Р-то не трѣбва да очудва; р и е липсватъ само въ изговора на модерния мандарински диалектъ (Friedrich Hirth, Nachworte Zur Inschr. des Tonjukuk Прил. къмъ W. Radloff, Die alttürkischen Inschr. der Mongolei, p. 43. nota). На стр. 37. Хиртъ (поп. съч.) като разглежда географическото разпространение на Tölös-скитъ народи около год. 600 сл. Христа, различава слѣднитъ групи: група тола, тienst-шанска група, алтайска, транс-оксанска, арало-каспийска, въ които спадатъ и *Pei-ju* (така споредъ китайската книга Sui-Schu). Въ тая послѣдната форма Хиртъ съглежда „ohne Zwang“ проста китайска транскрипция на името *Buljar* или *Bulgar*.

Заклучение отъ разгледанитъ форми.

I. У всички народи българитъ се наричатъ съ тѣхното национално име, съ което се явяватъ въ историята въ началото на срѣдния вѣкъ. Изключение правятъ албанци, ромъни, цигани и отчасти испански евреи:

*) Въ перс. и арабски изглежда да е неизвѣстна (липсва у Freytag и Vullers въ значе-
неніе на свирало).

*) E. Bretschneider, Mediaeval researches from Eastern asiatic sources. Fragments toward
the knowledge of the geography and history of centrale and western Asia from the 13 th. to the
17. th. century. Lond. 1888, vol. II part III. explanation of a mongol-chinese mediaeval map
of central and western Asia.